

© Совет на Европа/ Европски суд за човекови права, 2012. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот. За понатамошни информации видете ја целосната назнака за авторски права на крајот на овој документ.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Информативна белешка за судската пракса на Судот бр. 110

јули 2008

Medvedyev и други против Франција - 3394/03

Пресуда 10.7.2008 [Секција V]

Член 5

Член 5-1

Постапка пропишана со закон

Затворање во брод на екипаж на странски брод уапсен на отворено море:
повреда

Член 5-3

Итно изведени пред судија или друг офицер

Период на 16-дневен притвор пред притворените да бидат изведени пред судски орган по заплenuвање на нивниот брод на отворено море: *нема повреда*

Факти: Апликантите, кои се државјани на Украина, Романија, Грција и Чиле, биле членови на екипаж на трговски брод по име „Винер“, кој пловел под знамето на Камбоџа. Како дел од меѓународните активности за спречување илегална трговија со дрога, француските власти биле информирани дека бродот можеби превезува големи количества дрога. Француските власти, согласно тоа, го пресретнале бродот на море, во крајбрежните води на Зелено’ртските Острови, и го пренасочиле кон пристаништето Брест (Франција).

Право: Член 5 став 1 - Меѓународното право го утврдува начелото на слобода на навигација на отворено море, иако бродовите остануваат предмет на надзорни и присилни мерки од страна на други бродови од државата под чие знаме пловат. Меѓутоа, бродови кои пловат под знамето на друга држава може да бидат предмет на качување на брод, дури и без претходна согласност од државата под чие знаме плови бродот, и тоа кога постои основано сомневање дека засегнатиот брод пренесува робови или е ангажиран во пиратство или во неовластено емитување радиодифузна програма, дека е без државјанство, или иако плови под странско знаме или одбива да го покаже своето знаме, всушност е со исто државјанство како и

бродот кој ја спроведува истрагата, или кога качувањето е обезбедено со посебни договори. Истражниот оддел на Апелациониот суд се базирал на меѓународни конвенции на кои Камбоџа не е потписничка. Неговиот пристап се базирал на законските одредби кои, во односното време, предвидувале француските власти да можат да се качат на бродови (покрај француски бродови) и надвор од нивната територија само ако засегнатите бродови пловат под знамето на држава која е потписничка на Виенската конвенција (која Камбоџа ја немаше ратификувано), или кога се соодветно регистрирани во една од тие држави - на барање или со договор од државата под чие знаме плови бродот - или ако бродовите не пловат под ничие знаме или се без државјанство. Меѓутоа, отворено е за сомневање дали „Винер“, всушност, потпаѓа под која било од горенаведените категории. Во својата сегашна форма законот, погенерално, е насочен кон бродови за кои државата под чие знаме пловат побарала од француските власти да преземат акција или се согласила тие да преземат акција. На крај, аргументот дека овие законски одредби се однесуваат на предметот за кој станува збор и треба да се почитувани се базира на контрадикторност, при што Владата тврди дека во времето на пресретнувањето „Винер“ немал истакнато никакво знаме, додека истовремено тврди дека прво добила потврда од камбоџанските власти дека бродот е регистриран во Камбоџа и дека е јасно од одлуката на Истражниот оддел дека тој го идентификувал „Винер“ пред да биде направен чекор за негово пресретнување. Меѓутоа, француските власти дејствувале со претходна согласност од Камбоџа. Според тоа, пресретнувањето и качувањето на „Винер“ од страна на француските власти има законска основа во Конвенцијата од Монтего Беј. Од друга страна, таа конвенција не нуди законска основа за притворот за кој е поднесена жалба. Како прво, во законот нема посебни одредби за лишување од слобода од видот и со времетраење што го доживеале апликантите. Наместо тоа, тој се однесува на надзорните и присилните мерки предвидени во меѓународното право и според таа конвенција. Истото се однесува и на меѓународното право и на Виенската конвенција. Тие не даваат соодветна заштита од арбитрарни попречувања на правото на слобода. Ниту една од нивните одредби експлицитно не се занимава со лишување од слобода на членови на екипаж на пресретнат брод. Следи дека тие не ги регулираат условите на лишување од слобода на брод, вклучувајќи и можност притворените да контактираат со адвокат или со своите роднини. Исто така, тие не го ставија притворот под контрола на судска власт. Точно е дека мерките преземени во примената на законот биле преземени под надзорните овластувања на јавниот обвинител и дека засегнатите страни добиле копии од официјалните извештаи во кои биле евидентирани кривичните дела. Исто така, на бродот не било дозволено испрашување или претражување на лица. Меѓутоа, јавниот обвинител не е судска власт во смисла на судската пракса на Судот, бидејќи нема независност наспроти извршната власт што е потребна за да се квалификува како таква. Според тоа, не може да се каже дека апликантите биле лишени од слобода на законски начин.

Заклучок: повреда (едногласно).

Член 5 став 3 – Апликантите не биле изведени пред судија или друг офицер овластен според закон да извршува судска власт додека не се појавиле пред судија за слободи и притворање (*juge des libertés et de la détention*), по задржување во притвор, односно по петнаесетдневно или шеснаесетдневно лишување од слобода. Сега, во својата одлука во предметот *Rigopoulos v. Spain* (dec.), бр. 37388/97, 2 јануари 1999 (Информативна белешка бр. 02), Судот укажа дека такво одложување, во принцип, е несоодветно со барањето за итно дејство изразено со зборовите „итно изведени пред судија“ што се употребени во оваа одредба. Само сосема исклучителни околности би можеле

да оправдаат, и ништо не може да ги ослободи Државите од нивната обврска, во сите околности, да им дадат на лицата под нивна јурисдикција доволна заштита од арбитарни лишувања од слобода. Во предметот на „Винер“, материјално било невозможно апликантите физички да се доведат поитно пред судија или друг законски офицер. На крај, при своето пристигнување во пристаништето по притвор од 13 дена на море, апликантите биле ставени во полициски притвор, во некои случаи два дена, а во некои три дена, пред да бидат изведени пред службеник овластен со закон да извршува судски овластувања, така што вкупното времетраење на нивното лишување од слобода останало споредливо со лишувањето на кое се жалел апликантот во предметот *Rigopoulos*. Меѓутоа, ставањето во полициски притвор и времетраењето на истиот се објаснуваат со потребата од истрага, имајќи го предвид бројот на инволвираните апликанти и потребата за користење преведувачи за нивно испрашување. Останува точно дека притворот на апликантите на бродот „Винер“ не бил под надзор на судска власт (јавниот обвинител не бил квалификуван како таков) и дека тие не уживале заштита од арбитарност што таквиот надзор ја овозможува. Меѓутоа, овие размислувања не го менуваат фактот дека времетраењето на лишувањето од слобода што го доживеале апликантите е оправдано со целосно исклучителни околности што се прикажани погоре.

Заклучок: повреда (четири наспрема три гласови).

Член 41 – Нематеријална штета: утврдување повреда е доволно.

На овој линк може да се најдат [Case-Law Information Notes](#)

© Совет на Европа/Европски суд за човекови права 2012

Официјални јазици на Европскиот суд за човекови права се англискиот и францускиот. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот, ниту Судот презема било каква одговорност за неговиот квалитет. Преводот може да се префрли од HUDOC базата на податоци за судската пракса на Европскиот суд за човекови права (<http://hudoc.echr.coe.int>) или од други бази на податоци со кои Судот го споделил. Може да биде репродуциран за некомерцијални цели под услов да се наведе потполниот наслов на предметот заедно со горната назнака за авторски права и споменувањето на Human Rights Trust Fund. Ако постои намера да се употреби некој дел од овој превод за комерцијални цели, Ве молиме контактирајте ги publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.